

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 32/02-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. marca 2002 o späťvzatí z 28. januára 2002 návrhu z 26. novembra 2001 na začatie konania P. K., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., pre porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v súvislosti s postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 24/01 ohľadne jeho žiadostí o prepustenie z väzby na slobodu z 26. júna 2001 a 12. októbra 2001 takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie návrhu P. K. na začatie konania pre porušenie práv **p r i p ú š ť a**
a konanie o ňom **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 26. novembra 2001 označeným ako „Podnet na začatie konania pred Ústavným súdom SR“ sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) obrátil prostredníctvom svojho právneho zástupcu P. K., bytom B., (ďalej len „navrhovateľ“), ktorého trestná vec pre spolupáchatelstvo k trestnému činu hrubého nátlaku

podľa § 9 ods. 2 k § 235a ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona bola v tom čase väzobne vedená na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 1 T 24/01. K podaniu pripojil viaceré listiny týkajúce sa označenej trestnej veci.

Navrhovateľ podľa svojich tvrdení požiadal krajský súd o prepustenie z väzby na slobodu v dňoch 26. júna 2001 a 12. októbra 2001 (v tomto prípade spolu s ponukou peňažnej záruky). O prvej žiadosti mal krajský súd rozhodnúť v ten istý deň na hlavnom pojednávaní jej zamietnutím, proti čomu navrhovateľ podal ihneď sťažnosť. O tom, ako bolo o sťažnosti rozhodnuté nadriadeným Najvyšším súdom Slovenskej republiky, však nemá vôbec vedomosť. O druhej žiadosti krajský súd vôbec nerozhodol a zrejme ju ignoruje.

Námietky navrhovateľa voči krajskému súdu (bližšie analyzované v podaní) boli potom zhrnuté v návrhu rozhodnutia (uznesenia), ktoré by mal ústavný súd vydať vo veci samej, takto: „Krajský súd v Bratislave v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú podnecovateľ podal dňa 26. 6. 2001 a v súvislosti s rozhodovaním o návrhu podnecovateľa o nahradenie väzby peňažnou zárukou podanou dňa 12. 10. 2001, porušil jeho práva podľa článku 48 ods. 2/ Ústavy Slovenskej republiky, článku 17 ods. 2/ Ústavy SR a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Právny zástupca navrhovateľa však podaním z 28. januára 2002 oznámil ústavnému súdu: „V označenej právnej veci som podal podnet vo veci rozhodovania Krajskému súdu v Bratislave. Tento podnet beriem celkom späť a navrhujem, aby ústavný súd vyniesol toto uznesenie: Ústavný súd zastavuje konanie o podnete na začatie konania pred Ústavným súdom SR podanom dňa 26. 11. 2001.“

Ústavný súd listom zo 4. februára 2002 požiadal právneho zástupcu navrhovateľa, aby v lehote 7 dní oznámil, akým spôsobom boli medzičasom zabezpečené tie práva navrhovateľa, ohľadne porušenia ktorých sa obrátil na ústavný súd o ústavnú ochranu.

Právny zástupca navrhovateľa však napriek obdržaniu tohto listu 7. februára 2002 doposiaľ naň neodpovedal.

II.

Podanie navrhovateľa nemožno kvalifikovať ako podnet na začatie konania pre porušenie práv podľa znenia čl. 130 ods. 3 ústavy platného a účinného do 1. júla 2001, ale ako návrh na začatie konania pre porušenie práv podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“; pozri napr. III. ÚS 100/01, III. ÚS 124/01, III. ÚS 4/02 a iné).

Na späťvzatie takéhoto návrhu treba primerane použiť § 54 zákona o ústavnom súde o späťvzati ústavnej sťažnosti. Podľa tohto ustanovenia: „Ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví. To neplatí, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa z dôvodov hodných osobitného zreteľa.“

Keďže navrhovateľ vzal svoj návrh z 26. novembra 2001 na začatie konania pre porušenie práv podaním z 28. januára 2002 späť a ústavný súd nezistil – aj vzhľadom na postoj právneho zástupcu navrhovateľa k listu ústavného súdu zo 4. februára 2002 – dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by tomu bránili, pripustil toto späťvzatie a konanie o návrhu navrhovateľa zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. marca 2002

